

Wet milieubeheer

Veld	Invulling	Toelichting
ID:	11	
Titel:	Wet milieubeheer	
Type:	Wet- en regelgeving	
Dekking:	Nationaal	
Officiële naam:	Wet van 13 juni 1979, houdende regelen met betrekking tot een aantal algemene onderwerpen op het gebied van de milieuhygiëne	
Verwijzing:	Tekst van de Wet	
Begin-/eindjaar:	Datum aanname: 13/06/1979 Datum inwerkingtreding: 01/09/1980	De regelgeving over plaatsgebonden activiteiten in de Wet zal op termijn vervangen worden door de Omgevingswet. Naar verwachting treedt de Omgevingswet in 2021 in werking. Onderstaande informatie heeft betrekking op de tekst geldend op: 15/11/2018.
Verantwoordelijke minister:	Minister van I&W	De Wet voorziet ook in bepaalde bevoegdheden voor de Minister van EZK.
Status:	Vigerend	
Toepassingsgebied:	Territoriale zee, EEZ	De Wet is van toepassing op het gehele Nederlandse grondgebied, inclusief de territoriale zee. Hoofdstuk 7 (de voorschriften voor de milieueffectrapportage), Hoofdstuk 8 (inrichtingen), Hoofdstuk 9 (stoffen en producten), Hoofdstuk 12, titel 3 (voorschriften omtrent rapportages door bepaalde inrichtingen) en Hoofdstuk 16, titel 2 (de voorschriften omtrent inrichtingen die broeikasgassen uitstoten) zijn ook van toepassing in de EEZ.
Kruisverwijzing:	<ul style="list-style-type: none"> • Wet algemene bepalingen omgevingsrecht • Omgevingswet • <i>Nationaal milieubeleidsplan 4</i> • • Espoo-Verdrag • <i>Protocol inzake strategische milieubeoordeling bij het Espoo-Verdrag</i> • M.e.r.-richtlijn • <i>Strategische milieubeoordelingsrichtlijn</i> 	Delen van de Wet (bepalingen omtrent inrichtingen en handhaving) zijn overgenomen door de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht die op 01/10/2010 in werking is getreden.
Uitvoerende wetgeving:	<ul style="list-style-type: none"> • Besluit van 4 juli 1994, houdende uitvoering van het hoofdstuk Milieueffectrapportage van de Wet milieubeheer (Besluit milieueffectrapportage) 	
Trefwoorden:	Milieu/verontreiniging	

Essentie:

De Wet milieubeheer is een kaderwet die algemene regels bevat voor de bescherming van het milieu, waaronder een aantal algemene onderwerpen die voorheen verspreid waren te vinden in verschillende sectorale milieuwetten.

De Wet bevat geen specifieke bepaling waaruit het toepassingsgebied kan worden opgemaakt. Dit betekent dat de Wet van toepassing is op het gehele Nederlandse grondgebied, inclusief de territoriale zee. Hoofdstuk 7 (de voorschriften voor de milieueffectrapportage), Hoofdstuk 8 (inrichtingen), Hoofdstuk 9 (stoffen en producten), Hoofdstuk 12, titel 3 (de voorschriften omtrent rapportage door bepaalde inrichtingen) en Hoofdstuk 16, titel 2 (de voorschriften omtrent inrichtingen die broeikasgasen uitstoten) zijn ook van toepassing in de EEZ (zie artikelen 7.2, 7.2a, 8.40, 9.1.1, 12.19, 16.3 en 16.48).

De Wet voorziet in de toedeling van bevoegdheden en procedures voor het gebruik van deze bevoegdheden. De Minister van I&W is de voornaamste verantwoordelijke Minister. Daarnaast voorziet de Wet ook in bepaalde verantwoordelijkheden voor de Minister van EZK. De Wet bevat een aantal normatieve elementen, waaronder een algemene zorgplicht voor het milieu. Dit houdt volgens de Wet in ieder geval in dat "een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor het milieu kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten voor zover zulks in redelijkheid kan worden gevegd, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevegd teneinde die gevolgen te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken" (artikel 1.1a).

De belangrijkste hoofdstukken uit de Wet hebben betrekking op:

- Milieubeleidsplannen en programma's (Hoofdstuk 4);
- Milieukwaliteitseisen (Hoofdstuk 5);
- Milieueffectrapportages (Hoofdstuk 7);
- Inrichtingen (Hoofdstuk 8);
- Afvalstoffen (Hoofdstuk 10);
- Verslag-, registratie- en meetverplichtingen (Hoofdstuk 12);
- Procedures voor vergunningen en ontheffingen (Hoofdstuk 13);
- Handel in emissierechten (Hoofdstuk 16).

De Wet vereist dat de Ministers van I&W, EZK en OC&W ten minste eenmaal in de vier jaar een nationaal milieubeleidsplan vaststellen, dat met het oog op de bescherming van het milieu richting geeft aan van rijkswege in de eerstvolgende vier jaar te nemen beslissingen, en dat naar verwachting tevens richting zal kunnen geven aan in de daarop volgende vier jaar te nemen beslissingen (artikel 4.3). Het laatste Nationaal Milieubeleidsplan (NMP4) dateert van 2001 en is een strategische, op de lange termijn (2030) gerichte beleidsnota zonder concreet uitgewerkte maatregelpakketten. Het NMP4 vervangt niet het op de korte termijn (2010) gerichte NMP3, maar is aanvullend op het van kracht blijvende NMP3 uit 1998. Daarnaast moeten de Ministers van I&W, EZK en OC&W jaarlijks een nationaal milieuprogramma vaststellen (artikel 4.7). De Wet bevat ook regels voor het opstellen van milieubeleidsplannen en programma's op provinciaal, regionaal en gemeentelijk niveau.

Hoofdstuk 7 bevat algemene regels ten aanzien van milieueffectrapportages (m.e.r.). Die regels zijn nader uitgewerkt in het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) dat onder andere de activiteiten aanwijst die belangrijke nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu en m.e.r.- (beoordelings)plichtig zijn.

Het vergunningstelsel dat voorheen was opgenomen in hoofdstuk 8 van de Wet is in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht geïntegreerd of haakt hierbij aan.